

at de fleste Forretningsfolk og fremfor alt de fleste paa Landet, som ikke have eller kunne have et gennemført Bogholderi, ere ligefrem ude af Stand til at skelne mellem, hvad der er Formuefremgang, hvad der er Indtægt, og hvad der er eget Forbrug. De ville i den fuldeste Tro om, at de opgive det rigtige, kunne bygge deres Indtægtsskøn over fuldstændig forkerte Data. Det er det, der gør denne Skat saa uretfærdig. Nu kan man sige: Ja hvad saa, Ulykken derved er jo ikke saa stor, det kan da kun føre til, at der er nogle, der faa Lov til at betale lidt mindre i Skat, end de burde, og det er da ikke det værste, der kan hænde. Men Ulykken er netop den, at Følgen deraf naturligvis maa blive, at Formue- og Indkomstskatten i kommende Tider maa trykkes højere op, saa at de, der opgive rigtigt, komme til i samme Grad at svare for megen Skat. Jeg har aldrig hørt til dem, der have stillet store Regnestykker op om, hvorledes denne Skat vil komme til at virke i Kjøbenhavn, paa Landet, i Køge eller hvor ellers, og om, hvor haard eller hvor lidet følelig den vil blive. Det er ikke det, det først og fremmest kommer an paa. Det er for mig ikke Hovedsagen, om jeg kommer til at betale 200 Kr. eller 800 Kr. i Skat, i hvert Tilfælde er det slet ikke det, der bliver det afgørende for mig og mange andre, men det, der ganske vist vil være det drillende og irriterende, er, naar en Mand kommer til at betale 800 Kr., og hans Nabo, der har ganske samme Skatteeyne, kun kommer til at betale 200 Kr., og De kan være vis paa, at noget saadan vil ofte blive Tilfældet med den Formue- og Indtægtsskat, vi nu indføre. Hvad jeg derfor ved denne Skattereform mest af alt beklager, er, at vi, uden at blive staaende ved den, have haft paa vort Bord Forslag til en Skat, over for hvilken disse Indvendinger saa godt som helt falde bort, Indkomstkildeskatten, hvor Skatten, enten den kommer af Kapital, af Ejendom eller af Løn, i de 9 af 10 Tilfælde er trukken fra min Indtægt, inden jeg har faaet den, jeg mærker intet til Skatten, jeg har ikke Spor af Ærgrelser, der er intet Posekiggeri, og den bliver retfærdig, jeg kan ikke ved sindrige Ræsonnementer knibe uden om den. Vi have haft et fortrinligt Grundlag for en saadan Skat, og det ere vi gaaede bort fra for at ende med en Skat, der af de Grunde, jeg her har givet, med Nødvendighed vil blive des mere ukær i Befolkningen, jo længere den virker, fordi det efterhaanden vil gaa op for

Folk, at det ikke er en retfærdig Skat. Jeg har her nærmest opholdt mig ved mine Hovedindvendinger mod denne Reform, men jeg skal ikke nægte, at den tiltaler mig saa meget mindre, som det ikke blot er paa disse Hovedpunkter, jeg har set, hvorledes det er lykkedes Landborepræsentanterne at faa saa meget som muligt af Skatterne væltet fra sig over paa Byerne, men det er ogsaa paa mange andre Punkter i Reformen, som den nu foreligger. Jeg er saaledes ganske enig med den højtærede Finansminister og min Side-mand (N. Andersen) i, at der er noget højst ubilligt i, at Aktieselskaber skulle beskattes ogsaa til Staten. Det er jo i hvert Tilfælde en mindre tiltalende Følge af enhver Skattereform, at den maa føre til, at nogle faa noget mindre og andre faa noget højere Skat, og derfor er det jo ogsaa kedeligt for Folk, der have sat deres Penge i Aktier, at de nu pludselig ville komme til at svare Skat baade af deres Aktieformue og af deres Aktieindtægt; men at man saa ved Siden af den ny Skat, man paaligner deres saavel som al anden Formue, paaligner dem en yderligere Ekstraskat til Staten gennem den Skat, deres Aktieselskab betaler, forekommer mig at være en ren og skær Ubillighed, og naar dertil kommer, at det er formet saaledes, at det let kan blive til, at det væsentlig kun er Selskaber af den Art, der ere knyttede til Byerne, og ikke dem, der findes paa Landet, der blive beskattede, saa bliver det dobbelt utiltalende. Der staar i Loven, at denne Skat skal betaales af "... her i Landet hjemmehørende Aktieselskaber ... saa og Forbrugs- og Produktions-samt andre samvirkende Foreninger, naar den Virksomhed, der er Foreningens Hovedgjerning, udstrækkes ud over Medlemmernes Kreds". Jeg kan ikke se bedre, end at denne Bestemmelse kan gøre det ret tvivlsomt, om man vil kunne faa Skatten ogsaa af Forretninger, der ere ret kongruente med Aktieselskaberne, med samme Sikkerhed som af disse. Men værre er det dog, at lignende og endnu mere flagrante Bestemmelser indføres i den kommunale Skattelov, hvor man ogsaa har forlangt en Skat af Aktieselskaber. Den ærede sidste Taler kan ligesom andre ærede Talere have Ret i, at der kan være god Mening i, at en Kommune beskatter et Aktieselskab, der slider paa dens Veje og i det hele taget paadrager den Omkostninger, at det maa den have Lov til, der er imidlertid andre Lande, hvor man har søgt at undgaa denne Dobbeltbeskatning,